

32000R2658

5.12.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 304/3

REGULAMENTUL (CE) NR. 2658/2000 AL COMISIEI
din 29 noiembrie 2000
de aplicare a articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri de specializare
(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 al Consiliului din 20 decembrie 1971 de aplicare a articolului 85 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri, decizii și practici concertate ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei, în special articolul 1 alineatul (1) litera (c),

după publicarea proiectului prezentului regulament ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului consultativ privind practicile restrictive și pozițiile dominante,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 împuternicește Comisia să aplice articolul 81 alineatul (3) [fostul articol 85 alineatul (3)] din tratat prin regulament anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate care intră sub incidența articolului 81 alineatul (1), care au ca obiect specializarea, inclusiv acordurile necesare realizării acesteia.
- (2) În special în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2821/71, Comisia adoptă Regulamentul (CEE) nr. 417/85 din 19 decembrie 1984 de aplicare a articolului 85 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri de specializare ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2236/97 ⁽⁴⁾. Regulamentul (CEE) nr. 417/85 expiră la data de 31 decembrie 2000.
- (3) Noul regulament ar trebui să satisfacă cele două cerințe de a asigura protecția concurenței în mod eficient și de a oferi întreprinderilor certitudinea legislativă adecvată. Urmărirea acestor obiective trebuie să ia în considerare necesitatea simplificării controlului administrativ și a cadrului legislativ într-o măsură cât mai mare. Sub un anumit nivel al puterii de piață, pentru aplicarea articolului 81 alineatul (3), în general se poate presupune că efectele pozitive ale acordurilor de specializare vor compensa orice efecte negative asupra concurenței.

- (4) În temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2821/71, un regulament de exceptare al Comisiei trebuie să definească categoriile de acorduri, decizii și practici concertate cărora i se aplică, să specifice restricțiile sau clauzele care pot sau nu să apară în aceste acorduri, decizii și practici concertate și să specifice clauzele care trebuie cuprinse în aceste acorduri, decizii și practici concertate sau alte condiții care trebuie satisfăcute.
- (5) Este indicat să se renunțe la procedul enumerării clauzelor exceptate și să se pună accentul mai mult pe definirea acordurilor care sunt exceptate până la un anumit nivel de putere a pieței și pe specificarea restricțiilor sau a clauzelor care nu trebuie să fie cuprinse în astfel de acorduri. Acest lucru este compatibil cu o abordare economică care evaluează impactul acordurilor asupra pieței în cauză.
- (6) Pentru aplicarea articolului 81 alineatul (3) prin regulament nu este necesară definirea acelor acorduri care pot intra sub incidența articolului 81 alineatul (1). La evaluarea individuală a acordurilor conforme articolului 81 alineatul (1), trebuie să se ia în considerare câțiva factori și în mod special structura pieței relevante.
- (7) Beneficiul exceptării pe categorii trebuie limitat la acele acorduri pentru care se poate presupune cu suficientă certitudine că satisfac condițiile articolului 81 alineatul (3).
- (8) Acordurile de specializare în producție contribuie în general la îmbunătățirea producției sau distribuției bunurilor, deoarece întreprinderile interesate se pot concentra asupra fabricării anumitor produse și în acest mod funcționează mai eficient și furnizează produse mai ieftine. Se poate spune că și acordurile de specializare în furnizarea de servicii pot determina, în general, îmbunătățiri asemănătoare. Este posibil ca, dată fiind concurența efectivă, consumatorii să primească o cotă-parte echitabilă din beneficiul rezultat.
- (9) Astfel de avantaje pot rezulta atât din acorduri prin care un participant renunță la fabricarea anumitor produse sau la furnizarea anumitor servicii în favoarea altui participant („specializare unilaterală”), cât și din acorduri prin care fiecare participant renunță la fabricarea anumitor produse sau furnizarea anumitor servicii în favoarea unui alt participant („specializare reciprocă”) și din acorduri prin care participanții hotărăsc să fabrice în comun anumite produse sau să furnizeze anumite servicii („producție în comun”).

⁽¹⁾ JO L 285, 29.12.1971, p. 46.

⁽²⁾ JO C 118, 27.4.2000, p. 3.

⁽³⁾ JO L 53, 22.2.1985, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 306, 11.11.1997, p. 12.

- (10) Deoarece acordurile de specializare unilaterală între întreprinderi neconcurente pot beneficia de exceptarea pe categorii prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 de aplicare a articolului 8 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri pe verticală și practici concertate ⁽¹⁾, aplicarea prezentului regulament acordurilor de specializare unilaterală trebuie limitată la acorduri între concurenți.
- (11) Toate celelalte acorduri încheiate între întreprinderi cu privire la condițiile în care se specializează în producția de bunuri și/sau servicii trebuie să intre sub incidența prezentului regulament. Exceptarea pe categorii trebuie să se aplice și dispozițiilor cuprinse în acordurile de specializare care nu constituie obiectivul primordial al unor astfel de acorduri, dar se află în legătură directă și sunt necesare punerii lor în aplicare, precum și anumitor înțelegeri conexe privind achiziția și comercializarea.
- (12) Pentru a se asigura materializarea beneficiilor specializării fără ca una dintre părți să părăsească piața în avalul producției, acordurile de specializare unilaterală și reciprocă trebuie să intre sub incidența prezentului regulament atunci când prevăd obligații privind furnizarea și cumpărarea. Aceste obligații pot, dar nu trebuie, să fie de natură exclusivă.
- (13) Se poate presupune că, atunci când cota de piață relevantă a întreprinderilor participante nu depășește 20 %, acordurile de specializare, așa după cum sunt definite în prezentul regulament, vor genera, de regulă, beneficii economice sub forma unor economii de scară sau de gamă sau a tehnologiilor de producție îmbunătățite, în timp ce consumatorii beneficiază de o cotă echitabilă din beneficiile rezultate.
- (14) Prezentul regulament nu trebuie să excepteze acordurile care conțin restricții care nu sunt indispensabile obținerii efectelor pozitive menționate anterior. În principiu, anumite constrângeri severe anticoncurențiale privind stabilirea prețurilor pentru terțe părți, limitarea producției sau a vânzărilor și repartizarea piețelor sau a clienților trebuie excluse de la beneficiul exceptării pe categorii stabilit în prezentul regulament, indiferent de cota de piață deținută de întreprinderile interesate.
- (15) Limitarea segmentului de piață, neexceptarea anumitor acorduri, precum și condițiile prevăzute în prezentul regulament asigură în mod normal ca acordurile cărora li se aplică exceptarea pe categorii să nu permită întreprinderilor participante eliminarea concurenței în ceea ce privește o parte substanțială din produsele sau serviciile în cauză.
- (16) În cazurile speciale în care acordurile care intră sub incidența prezentului regulament au totuși efecte incompatibile cu articolul 81 alineatul (3) din tratat, Comisia poate reține beneficiul exceptării pe categorii.
- (17) Pentru a înlesni încheierea acordurilor de specializare, care pot avea impact asupra structurii întreprinderilor participante, perioada de valabilitate a prezentului regulament trebuie stabilită la 10 ani.
- (18) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolului 82 din tratat.
- (19) În conformitate cu principiul supremației legislației comunitare, nici o măsură luată în baza legislației naționale privind concurența nu trebuie să aducă atingere aplicării uniforme a regulilor comunitare ale concurenței în cadrul pieței comune sau efectului deplin al oricăror măsuri adoptate în vederea punerii în aplicare a acestor reguli, inclusiv prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Exceptări

(1) În conformitate cu articolul 81 alineatul (3) din tratat și sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, se declară că articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică următoarelor acorduri încheiate între două sau mai multe întreprinderi (denumite în continuare „părți”) care se referă la condițiile în care acele întreprinderi se specializează în fabricarea de produse (denumite în continuare „acorduri de specializare”):

- (a) acorduri de specializare unilaterală, în virtutea cărora una din părți acceptă să sisteze fabricarea anumitor produse sau să se abțină de la producerea acestora și să le achiziționeze de la o întreprindere concurentă, în timp ce întreprinderea concurentă acceptă să producă și să furnizeze acele produse, sau
- (b) acorduri de specializare reciprocă, în virtutea cărora două sau mai multe părți acceptă, pe bază de reciprocitate, să sisteze producția sau să se abțină de la producerea anumitor produse diferite și să achiziționeze aceste produse de la alte părți care sunt de acord să le furnizeze sau
- (c) acorduri de producție în comun, în virtutea cărora două sau mai multe părți acceptă să producă în comun anumite produse.

Prezenta exceptare se aplică în măsura în care astfel de acorduri de specializare conțin restricții de concurență care intră sub incidența articolului 81 alineatul (1) din tratat.

(2) Exceptarea prevăzută la alineatul (1) se aplică totodată și dispozițiilor cuprinse în acordurile de specializare care nu constituie obiectivul principal al unor astfel de acorduri, dar sunt în legătură directă și necesare pentru punerea lor în aplicare, precum cele privind atribuirea sau utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală.

⁽¹⁾ JO L 336, 29.12.1999, p. 21.

Primul paragraf nu se aplică totuși dispozițiilor care au același obiect ca și restricțiile concurenței enumerate în articolul 5 alineatul (1).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „Acord” înseamnă un acord, o decizie a unei asociații de întreprinderi sau o practică concertată.
2. „Întreprinderi participante” înseamnă întreprinderi care sunt parte la acord și întreprinderile respective aflate în legătură cu acestea.
3. „Întreprinderi asociate” reprezintă:
 - (a) întreprinderi în care una din părțile acordului, în mod direct sau indirect:
 - (i) are atribuții să își exercite peste jumătate din drepturile de vot sau
 - (ii) are atribuții să numească peste jumătate din numărul membrilor consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organismelor care reprezintă legal întreprinderea sau
 - (iii) are dreptul de a gestiona afacerile întreprinderii;
 - (b) întreprinderi care, în mod direct sau indirect, au asupra uneia din părțile acordului drepturile sau atribuțiile prevăzute la litera (a);
 - (c) întreprinderi în care o întreprindere prevăzută la litera (b) are, în mod direct sau indirect, drepturile sau atribuțiile cuprinse la litera (a);
 - (d) întreprinderile în care una dintre părțile acordului împreună cu una sau mai multe dintre întreprinderile prevăzute la litera (a), (b) sau (c) sau în care două sau mai multe din acestea din urmă dețin în comun drepturile și atribuțiile cuprinse la litera (a);
 - (e) întreprinderile în care drepturile sau atribuțiile cuprinse la litera (a) sunt deținute în comun de:
 - (i) părți la acord sau întreprinderile asociate acestora prevăzute la literele (a)-(d) sau
 - (ii) una sau mai multe părți participante la acord sau una sau mai multe din întreprinderile lor aflate în legătură cu acestea prevăzute la literele (a)-(d) și unul sau mai mulți terți.
4. „Produs” înseamnă un bun și/sau un serviciu, incluzând atât bunurile și/sau serviciile intermediare, cât și serviciile și/sau bunurile finale, cu excepția serviciilor de distribuție și închiriere.
5. „Producție” înseamnă fabricarea de bunuri sau furnizarea de servicii și include producția realizată prin subcontractare.
6. „Piața relevantă” reprezintă piața relevantă de produse și piața geografică relevantă cărora le aparțin produsele care fac obiectul unui acord de specializare.

7. „Întreprindere concurentă” reprezintă o întreprindere care este activă pe piața relevantă (un concurent real) sau o întreprindere care, pe baze realiste, ar face investițiile suplimentare necesare sau alte costuri de modificare a producției, astfel încât să poată intra pe piața relevantă în ipoteza unei creșteri nesemnificative, dar permanente a prețurilor relative (concurent potențial).
8. „Obligație de furnizare exclusivă” reprezintă o obligație de a nu furniza produsul la care se referă acordul de specializare al unei alte întreprinderi concurente decât cele care sunt parte la acord.
9. „Obligația de cumpărare exclusivă” reprezintă obligația de a cumpăra produsul la care se referă acordul de specializare numai de la partea care acceptă să îl furnizeze.

Articolul 3

Aranjamente de cumpărare și comercializare

Exceptarea prevăzută la articolul 1 se aplică, de asemenea, atunci când:

- (a) părțile acceptă o obligație de cumpărare exclusivă și/sau o obligație de furnizare exclusivă în contextul unui acord de specializare unilateral sau reciproc sau al unui acord de producție în comun sau
- (b) părțile nu vând produsele care fac obiectul acordului de specializare în mod independent, ci asigură distribuția în comun sau acceptă să numească drept distribuitor un terț pe bază de exclusivitate sau neexclusivitate, în contextul unui acord de producție în comun cu condiția ca acest terț să nu fie o întreprindere concurentă.

Articolul 4

Pragul cotei de piață

Exceptarea prevăzută la articolul 1 se aplică în cazul în care cota de piață cumulată a întreprinderilor participante nu depășește 20 % din piața relevantă.

Articolul 5

Acorduri cărora nu li se aplică exceptarea

- (1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 nu se aplică acordurilor care, în mod direct sau indirect, separat sau în combinație cu alți factori, care sunt sub controlul părților, au ca obiect:
 - (a) stabilirea prețurilor la vânzarea produselor către terți;
 - (b) limitarea producției sau a vânzărilor sau
 - (c) alocarea piețelor sau a clienților.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică:
 - (a) dispozițiilor privind volumul de produse acceptat, în contextul acordurilor de specializare unilaterale sau reciproce, sau stabilirii capacității și volumului de producție al unei societăți mixte de producție, în contextul unui acord de producție în comun;

- (b) stabilirii unor ținte privind vânzările și fixarea prețurilor pe care societatea mixtă de producție le practică față de clienții săi imediați, în contextul articolului 3 litera (b).

Articolul 6

Aplicarea pragului cotei de piață

- (1) În scopul aplicării pragului cotei de piață prevăzut la articolul 4, se aplică următoarele reguli:
- (a) cota de piață se calculează pe baza valorii vânzărilor pe piață; în cazul în care datele privind valoarea vânzărilor pe piață nu sunt disponibile, estimările bazate pe alte informații demne de încredere privind piața, inclusiv volumul vânzărilor pe piață, pot fi folosite la stabilirea cotei de piață a întreprinderii în cauză;
- (b) cota de piață se calculează pe baza datelor referitoare la anul calendaristic precedent;
- (c) cota de piață deținută de întreprinderea prevăzută la articolul 2 alineatul (3) litera (e) se repartizează în mod egal fiecărei întreprinderi care are drepturile sau atribuțiile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (a).
- (2) În cazul în care cota de piață prevăzută la articolul 4 nu depășește inițial 20 %, dar continuă să crească peste acest nivel fără să depășească 25 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 continuă să se aplice pentru o perioadă de doi ani calendaristici consecutivi care urmează anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 20 %.
- (3) În cazul în care cota de piață prevăzută la articolul 4 nu depășește inițial 20 %, dar continuă să depășească pragul de 25 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 continuă să se aplice pe durata unui an calendaristic care urmează anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 25 %.
- (4) Beneficiul prevăzut la alineatele (2) și (3) poate să nu fie cumulat astfel încât să depășească o perioadă de doi ani calendaristici.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 noiembrie 2000.

Articolul 7

Retragerea excepțiilor

Comisia poate retrage beneficiul aplicării prezentului regulament în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2821/71, atunci când, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unui stat membru sau a unei persoane fizice sau juridice care manifestă un interes legitim, constată într-un caz particular că un acord căruia i se aplică exceptarea prevăzută la articolul 1 are cu toate acestea efecte care sunt incompatibile cu condițiile stabilite la articolul 81 alineatul (3) din tratat și, în special, când:

- (a) acordul nu produce rezultate semnificative din punctul de vedere al raționalizării sau consumatorii nu primesc o cotă echitabilă din beneficiile rezultate, sau
- (b) produsele care fac obiectul specializării nu sunt supuse, pe piața comună sau pe o parte substanțială a acesteia, concurenței efective cu produse identice sau produse considerate de către utilizatori echivalente din punct de vedere al caracteristicilor, al prețurilor și al destinației lor.

Articolul 8

Perioada de tranziție

Interdicția prevăzută la articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2001 și 30 iunie 2002 acordurilor în vigoare la 31 decembrie 2000 care nu satisfac condițiile pentru exceptare prevăzute în prezentul regulament, dar care satisfac condițiile de exceptare prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 417/85.

Articolul 9

Perioada de valabilitate

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2001 și expiră la 31 decembrie 2010.

Pentru Comisie

Mario MONTI

Membru al Comisiei